

gacje rublowe, jako własność obywateli rosyjskich, o ile chodzi o obligacje koronowe, jako własność obywateli austriackich, o ile chodzi o obligacje markowe (t. j. opiewające na marki niemieckie), jako własność obywateli niemieckich.

§ 8. Przedsiębiorstwo, przeprowadzające rejestrację, winno w terminie najdalej 2 tygodni od chwili złożenia poszczególnych obligacji, zwrócić je właścicielowi z zaznaczeniem na obligacjach rodzaju ustalonej własności, jeśli co do tego ustalenia nie było różnicy zdań między właścicielem obligacji a przedsiębiorstwem, zaś w przeciwnym razie winno zawiadomić właściciela o przekazaniu sprawy do decyzji komisarza.

Komisarz może za pośrednictwem zarządu przedsiębiorstwa zażądać od właściciela obligacji dodatkowych dowodów, przewidzianych w § 5. O decyzji komisarza winno przedsiębiorstwo w ciągu 2 tygodni od jej zakomunikowania zarządowi przedsiębiorstwa powiadomić właściciela obligacji i zwrócić mu obligacje z zaznaczeniem na nich rodzaju ustalonej własności.

Jednakże zarząd przedsiębiorstwa, jeżeli nie godzi się na decyzję komisarza, może w terminie wyżej przewidzianym zażądać na drodze sądowej ustalenia spornego stosunku. W razie przeniesienia sprawy na drogę sądową winien zarząd przedsiębiorstwa zwrócić obligacje bez żadnego zaznaczenia na nich rodzaju własności.

§ 9. Ustalenie obywatelstwa właściciela obligacji, przeprowadzone w myśl paragrafów poprzednich, służyć będzie za podstawę dla przeprowadzenia konwersji odnośnych obligacji.

O ile do konwersji będą przedłożone obligacje, które nie były przedmiotem zgłoszenia w terminie przepisany (§ 3), będą one traktowane jak obligacje, co do których przy zgłoszeniu nie zostały przedstawione dostateczne dowody dla ustalenia obywatelstwa osoby, która była ich właścicielem w dniu 21 maja 1924 r. (§ 7 ust. 5).

Przedsiębiorstwo może jednocześnie z wydaniem zarządzenia o rejestracji (§ 2) przystąpić do konwersji względnie przestemplowania dawnych obligacji na nowe obligacje złotowe. W tym wypadku terminy, przewidziane w § 8, będą obowiązywać dla wydania właścicielowi nowych obligacji względnie dawnych przestemplowanych.

§ 10. Mimo postanowień §§ 5—9 niniejszego rozporządzenia, właściciel obligacji, któryby mógł doznać nieuzasadnionej szkody przez zastosowanie powyższych postanowień, będzie mógł podjąć z pomocą zwykłych środków procesowych dowód, że posiadał odnośne obligacje w dniu 21 maja 1924 r.

§ 11. Po przeprowadzeniu ustalenia rodzaju własności w drodze sądowej (§ 8 ust. 3 i § 10) przedsiębiorstwo będzie obowiązane zgodnie z tem ustaleniem przeprowadzić oznaczenie obligacji względnie sprostować już dokonane na obligacjach oznaczenie.

§ 12. Koszty związane z przeprowadzeniem rejestracji i wynagrodzenie komisarza, które ustali

Minister Skarbu, ponosić będzie przedsiębiorstwo, które postawiło wniosek o zarządzanie rejestracji.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

Minister Kolei: *Chądzyński*

140.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 4 marca 1926 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie maszyn i aparatów niewyrabianych w kraju, o ile stanowią część składową, sprowadzanych do polskiego obszaru celnego kompletnych urządzeń oddziałów zakładów przemysłowych bądź dla nowopowstających zakładów, bądź też w celu organizowania nowych działów produkcji lub w celu modernizacji istniejących,—może być stosowane cło ulgowe, wynoszące 10% stawek autonomicznych.

Minister Skarbu, po porozumieniu się z Ministrem Przemysłu i Handlu, orzeka, które maszyny i aparaty odpowiadają wymogom niniejszego paragrafu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązywać będzie do dnia 30 kwietnia (włącznie) 1926 r.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

141.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 marca 1926 r.

w sprawie terminu wejścia w życie postanowień o taryfikacji stali i wyrobów stalowych, wymienionych w uwadze 5 do pozycji 140 oraz w uwadze 2 do punktu 2 pozycji 151 taryfy celnej.

Na zasadzie rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwo-